

רונצ'יק...

אחוות הקיבוצניקים. קיימת אחווה כזאת שהיא דומה לאחוות אחים. תהיתי לעצמי איך האחוה הזאת משפיעה עלי כשאני חושב עליך, רונצ'יק, רון והיום רונליזה.

לפני הרבה הרבה שנים, כמו באגדות ילדים, חיה במקום קסום משפחה: אבא יוסף (פפה יוזף), אמא שולמית, האחות הבכורה מיכל ורונצ'יק הקטן והשובב. משפחה בקיבוץ, משפחת שרצר.

מים רבים זרמו אל ברכות דגים של המקום הקסום ועמם חלפו שנים על גבי שנים... שולמית ופפה יוזף הלכו לעולמם. מיכל הלכה בעקבות אהבתה למקומות אחרים... ואתם רונליזה, מצאתם מקום קסום אחר באמצע המדבר. ומשם עם הבנים, עברתם למקומות אחרים.

השנים חלפו בעשרות עשרות... ביום בהיר התכנס הפרלמנט במרכז לוגיסטי של בריכות דגים שפפה יוזף בנה בכישרון, בהתמדה ייקית ובעבודה קשה - עד שנהיו לשם דבר ברחבי הארץ היפה והטובה... כאן מתכנס פרלמנט של קיבוצניקים בפועל, ושל כאלה כמוך וכמוני שעזבו את הקיבוץ אך הקיבוץ נשאר בנשמתם. בהמולת הדברת והצחוק אתה לקחת חלק כאילו לא חלפו השנים בעשרות עשרות מאז שראיתך לאחרונה. בטוח שהרגשת את האהדה שזרמה אליך מחברי הפרלמנט. לבשת חליפת רוכבי אופניים וסיפרת לי שהגעת מרחובות. בשטף הדיבור השופע שלך ללא פסיקים ונקודות, הבנתי שאתה כבר פנסיונר. שהצלחת להגיע אל הנחלה אך לא אל המנוחה, כי תמיד יש מה לעשות. שם הקמת מפעל, במקום אחר ניהלת מערכות במפעל גדול אחר וגם הבנתי שמזמן מזמן אתה גם מהנדס מכונות. אני לא מצליח להשחיל מילה וקיבלתי דו"ח מפורט על עליזה (כאן ראית ברק בעיניים), על ערן על זיו ועל מגד (כאן הרגשתי את הנחת). עם זרם המידע הצלחת לשרבב את דעתך על הממשלה, (כאן ראיתי אדמומית בלחיך). ליד אופניך נכנסת לפרטים הטכניים של נפלאות הפדלים ומנגנון ההילוכים...אתה מדבר ואני חושב על רונצ'יק וגם על פפה יוזף. תחושה של אח בוגר, הפוגש לפתע באח צעיר שהתבגר... החיים מזמנים לנו רגעים, לכאורה רגילים, אך בעלי ייחוד שלא ימחקו מהזיכרון. למרות צער הנסיבות, אהבתי את החלטתך לחזור למקום הקסום באמצע המדבר.

אוהב אותך.

יוסי ישראלי
05.01.2024